Dosarul nr. 2-3860/25
2-25030312-12-2-07032025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

05 decembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Balan
Grefier Bogdana Mamedov

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe Acțiuni „Allianz-Țiriac Asigurări" împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Loredantrans" și lui Serghei Gaiduc, intervenient accesoriu Compania de Asigurări „Asterra Grup" Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată,

constată:

La data de 03 martie 2025, SA „Allianz-Tiriac Asigurări", prin intermediul avocatului Veaceslav Jarovlea, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Loredantrans" și lui Serghei Gaiduc, intervenient accesoriu CA „Asterra Grup" SA cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 12 august 2021, în calitate de asigurător, a încheiat cu SRL „Hermanos M&S", în calitate de asigurat, contractul de asigurare facultativă a mijloacelor de transport Casco, polița de asigurare nr. *****, pe o perioadă de asigurare de la 16 august 2021 până la 15 august 2026, pentru semiremorca de model *****, serie șasiu nr. *****, n/î *****.

A susținut că, la data de 02 martie 2022, la intrarea pe teritoriul postului vamal Leușeni, Republica Moldova, Serghei Gaiduc, fiind la volanul camionului de model *****, n/î ***** (posesorul SRL „Loredantrans"), care tracta semiremorca de model *****, n/î *****, efectuând manevra de deplasare cu spatele, a tamponat semiremorca de model *****, n/î *****.

A menționat că, în baza contractului de asigurare facultativă Casco, asiguratul s-a adresat către ea pentru a primi despăgubirea în urma accidentului rutier.

A afirmat că, potrivit devizului nr. ***** din 1 mai 2023 și facturii nr.***** din 02 martie 2023, emise de SRL „Carrier Thermoservice” din România, costul reparației semiremorcii avariate a constituit 76 176,62 RON.

A notat că, la data de 03 august 2023, a transferat despăgubirea de asigurare în sumă de 76 176,62 RON către stația de reparație auto SRL „Carrier Thermoservice” pentru reparația semiremorcii *****, n/î *****.

A declarat că, potrivit constatării amiabile de accident din 02 martie 2022, vinovat de producerea accidentului a fost recunoscut conducătorul camionului de model *****, n/î ***** (posesorul SRL „Loredantrans”), care tracta semiremorca de model *****, cu n/î *****, Serghei Gaiduc, care era asigurat în baza contractului RCAI nr. ***** din 03 decembrie 2021 la CA „Asterra Grup” SA.

A specificat că, astfel, în calitate de asigurător, plătind despăgubirea de asigurare, a preluat, în limita acestei sume, dreptul de creanță pe care asiguratul SRL „Hermanos M&S” din România îl deținea față de SRL „Loredantrans” și Serghei Gaiduc.

A relevat că, la data de 11 aprilie 2022, s-a adresat la CA „Asterra Grup” SA cu cerere privind achitarea despăgubirii de asigurare, în temeiul subrogării, însă prin răspunsul nr. 73-04/2023 din 28 aprilie 2023 aceasta a refuzat plata.

A notat că, la data de 03 ianuarie 2024, Serghei Gaiduc a recepționat pretenția privind achitarea prejudiciului cauzat, în sumă de 76 176,61 RON, care a rămas ignorată, iar la data de 16 ianuarie 2024, SRL „Loredantrans” a recepționat aceeași pretenție, care, la fel, a rămas ignorată.

A specificat că, până la depunerea cererii de chemare în judecată, a achitat integral taxa de stat în mărime de 9 508 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei și onorariul avocatului în mărime de 20 474,13 lei, în total 30 182,13 lei.

Astfel, reieșind din circumstanțele enunțate, în temeiul art. 9 alin. (2), 15 alin.(1), 19 alin. (1), (2) și (5), 796, 797, 861 alin. (1) și (2), 1856 alin. (1) și 2013 alin. (1) și (2) din Codul civil, solicită admiterea acțiunii și încasarea în mod solidar de la pârâți în beneficiul său a despăgubirii de asigurare în sumă de 76 176,61 RON, convertiți în lei moldovenești conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii și a cheltuielilor de judecată în sumă de 30 182, 13 lei.

La data de 05 mai 2025, Serghei Gaiduc, prin intermediul avocatului Nicolae Buzu a depus referință, în care a indicat că, cazul survenit este guvernat de Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

A susținut că, actele anexate la cererea de chemare în judecată probează că, persoana păgubită, SRL „Hermanos M&S” a fost despăgubită de către reclamanta în baza contractului de asigurare facultativă a mijloacelor de transport Casco, prin urmare, ultima, subrogându-se în drepturile persoanei păgubite, urma să procedeze

în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (12) și (13) din legea enunțată (în vigoare la data producerii accidentului).

A notat că, acțiunea de regres înaintată de către reclamanta este neîntemeiată și contrară prevederilor art. 29 din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, care prevede exhaustiv cazurile când asigurătorul este în drept să înainteze acțiune de regres împotriva persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor, însă, la caz, niciunul dintre cazurile specificate la art. 29 nu poate fi invocat pârâților.

Astfel, reieșind din circumstanțele enunțate, în temeiul art. 2, 3, 4 alin. (1), 22 alin. (11)-(13) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, solicită respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

La data de 11 iulie 2025, CA „Asterra Grup” SA, prin intermediul avocatului Alexandru Canja, a depus referință, în care a indicat că, întrucât accidentul rutier din 02 martie 2022 a avut loc la intrarea în punctul vamal Leușeni, unde atât punctul vamal, cât și intrarea spre acesta se află pe teritoriul Republicii Moldova, se aplică prevederile legilor naționale, respectiv, Legea nr. 215 din 04 noiembrie 2011 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova, raportându-se la prevederile art. 4 alin. (1) din Codul vamal și, astfel, aplicându-se prevederile Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, în vigoare la data comiterii accidentului rutier.

A menționat că părțile implicate în accidentul rutier au decis, pe baza propriei aprecieri, să încheie un formular de constatare amiabilă, cu toate efectele juridice pe care acesta le generează.

A afirmat că, potrivit prevederilor Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, raportându-se la prevederile hotărârii CNPF nr. 9/1 privind modificarea hotărârii CNPF nr. 37/14 din 19 august 2019, pct. 3, cu privire la procedurile aferente constatării amiabile a accidentului de autovehicul la avarierea sau distrugerea de bunuri, se stabilește cuantumul maxim de despăgubire în mărime de 15.000 lei.

A specificat că, după producerea accidentului rutier, persoana păgubită, proprietarul semiremorcii de model *****, n/î *****, deținătorul contractului de asigurare facultativă a mijloacelor de transport Casco, s-a adresat propriului asigurător SA „Allianz Tiriac Asigurări”, care, în afara normelor legale aplicabile zonei teritoriale în care a avut loc accidentul, a decis unilateral, fără participarea CA „Asterra Grup” SA, în calitate de intervenient accesoriu, să constate și să verifice realitatea/adevărul celor din urmă, încălcând prevederile art. 20 alin.(6) din Legea 414 din 22 decembrie 2006, fiind întrunite astfel prevederile art. 20 alin.(7) și art. 181 alin. (7) din aceeași Lege.

A invocat că, conform prevederilor de fapt și de drept, acțiunile reclamantei în cadrul instrumentării dosarului de daună exonerează CA „Asterra Grup” SA de răspundere, în calitate de intervenient accesoriu.

Astfel, reieșind din circumstanțele enunțate, în temeiul art. 4 alin. (1) din Codul vamal, art. 18^1 alin. (3) și (6)- (8), 20 alin. (6) și (7) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, pct. 3 din hotărârea CNPF nr. 37/14 din 19 august 2019, solicită respingerea acțiunii ca fiind nefondată și compensarea cheltuielilor de asistența juridică din contul reclamantei în sumă de 9 600 lei.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantei, avocatul Veaceslav Jarovlea a susținut acțiunea și a solicitat admiterea acesteia.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului, avocatul Nicolae Buzu a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată reprezentantul intervenientului accesoriu, avocatul Alexandru Canja a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtei SRL „Loredantrans”, fiind legal citat, nu s-a prezentat.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, instanța de judecată consideră acțiunea întemeiată și care urmează a fi admisă parțial din următoarele motive.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Iar, în conformitate cu art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 3 din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (în vigoare la momentul producerii accidentului rutier), obiect al asigurării obligatorii de răspundere civilă auto îl constituie răspunderea civilă a proprietarului și/sau utilizatorului de autovehicul pentru orice pagubă sau vătămare corporală produsă prin accident de autovehicul în limitele teritoriale de acoperire ale asigurării.

Conform art. 18^1 alin. (1), (2), (3), (6) și (7) din Legea enunțată, procedura de constatare amiabilă a accidentului de autovehicul (în continuare – constatare amiabilă) este o soluție de constatare a faptelor, a circumstanțelor și a persoanei vinovate de producerea accidentului, alternativă procedurii aplicate de către angajații organelor de poliție, ai unităților de pompieri și ai procuraturii, și este aplicabilă doar cu condiția exprimării benevole a voinței părților de a recurge la aceasta.

Procedura de constatare amiabilă constă în completarea și semnarea de către conducătorii de autovehicule implicați în accident a formularului „Constatare amiabilă de accident", cu recunoașterea vinovăției de către persoana răspunzătoare de producerea accidentului, care, ulterior, este prezentat asigurătorului persoanei vinovate împreună cu cererea de despăgubire.

Procedura de constatare amiabilă se aplică cu respectarea cumulativă a următoarelor condiții:

a) în accident sunt implicate doar două autovehicule; b) accidentul este soldat cu daune materiale nesemnificative; c) accidentul nu s-a soldat cu vătămări corporale și/sau cu deteriorarea bunurilor (de exemplu, instalații rutiere, piloni, garduri, clădiri etc.), altele decît autovehiculele implicate în accidentul rutier; d) proprietarii sau utilizatorii autovehiculelor implicați în accident dețin, la data producerii accidentului rutier, polița de asigurare RCA sau certificatul de asigurare „Carte Verde" (în cazul autovehiculului aflat în proprietatea sau utilizarea unei persoane asigurate în străinătate), valabile și emise cu cel puțin 24 de ore înainte de momentul producerii accidentului; e) există consimțămîntul ambilor conducători de autovehicule implicați în accident privind documentarea accidentului prin procedura de constatare amiabilă, consensul acestora privind circumstanțele producerii accidentului și daunele vizibile cauzate autovehiculelor implicate, iar persoana răspunzătoare de producerea accidentului își recunoaște vinovăția; f) conducătorii de autovehicule implicați în accident au posibilitatea tehnică de a

fotografia locul accidentului rutier sau de a înregistra datele martorilor (dacă aceștia există). Dacă lipsește cel puțin una dintre condițiile indicate la prezentul alineat, cu excepția condiției de la lit. b), formularul „Constatare amiabilă de accident" completat și semnat de către conducătorii de autovehicule implicați în accident devine nul, iar accidentul rutier urmează a fi documentat de către organele competente.

În cazul aplicării procedurii de constatare amiabilă, cererea de despăgubire se depune de către persoana păgubită la asigurătorul persoanei vinovate, cu anexarea formularului „Constatare amiabilă de accident", completat corespunzător și semnat de ambele părți, în baza acestuia fiind deschis dosarul de daune de către asigurător.

În cazul accidentului rutier documentat prin procedura de constatare amiabilă, asigurătorul este în drept să refuze achitarea despăgubirii de asigurare dacă nu au fost întrunite condițiile prevăzute la alin. (3) din prezentul articol, cu excepția condiției de la lit. b) a alineatului menționat, caz în care asigurătorul achită despăgubirea în limita prevăzută la art. 14 alin. (2) lit. c). Refuzul asigurătorului de a achita despăgubirea de asigurare nu limitează părțile în dreptul de a se adresa la organele sau instituțiile competente pentru stabilirea circumstanțelor accidentului rutier și de a înainta, în baza documentelor de constatare întocmite de aceste organe sau instituții, o nouă cerere de despăgubire în modul prevăzut la capitolul V din prezenta lege.

Conform art. 19 alin. (1) lit. a) și f) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, după ce a luat cunoștință de producerea accidentului, asigurătorul este obligat să deschidă dosar de daune și să achite despăgubirea de asigurare în termenele stabilite prin prezenta lege.

Conform art. 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile, iar, potrivit alin. (2) lit. f) din același articol, drepturile și obligațiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

Conform art. 10 alin. (1) și (2) din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă pînă la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Potrivit art. 20 alin. (1), (3)-(5) din Codul civil, dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvîrșită cu vinovăție sub forma intenției sau imprudenței.

Fapta este săvîrșită din imprudență (din culpă) dacă persoana care a săvîrșit-o fie își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar a considerat în mod ușuratic că ele pot fi evitate, fie nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.

Fapta este săvîrșită din culpă gravă dacă persoana a săvîrșit-o cu o profundă lipsă de prudență de care, în împrejurările cazului, era evident că trebuia să dea dovadă.

Atunci cînd legea condiționează efectele juridice ale unei fapte de săvîrșirea ei din culpă, condiția este îndeplinită și dacă fapta a fost săvîrșită cu intenție.

Conform art. 776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 1822 alin. (1) din Codul civil, prin contract de asigurare, o parte (contractantul asigurării) se obligă să plătească celeilalte părți (asigurător) prima de asigurare, iar asigurătorul se obligă să plătească asiguratului, beneficiarului asigurării sau, după caz, terțului păgubit o prestație bănească (indemnizație ori despăgubire de asigurare) la producerea cazului asigurat în interiorul perioadei de asigurare.

Articolul 1856 alin. (1) din Codul civil prevede că, asigurătorul care a plătit despăgubirea de asigurare, precum și eventualele cheltuieli de diminuare a prejudiciului, se subrogă, în limitele acestei sume, în dreptul la repararea prejudiciului față de terțul căruia îi revine obligația să repare prejudiciul cauzat, dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Potrivit art. 1998 alin. (1)- (3) din Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Conform art. 2012 din Codul civil, persoana nu poartă răspundere dacă prejudiciul este cauzat de către un eveniment anormal care nu poate fi evitat prin măsuri rezonabile, iar riscul nu îi revine acelei persoane.

Conform art. 2013 alin. (1) – (5) din Codul civil, persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare (exploatarea vehiculelor, a instalațiilor, mecanismelor, folosirea energiei electrice, a substanțelor explozibile, efectuarea lucrărilor de construcții etc.) au obligația să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează unui eveniment prevăzut la art. 2012 (cu excepția cazurilor

în care prejudiciul a survenit ca urmare a exploatării navelor aeriene) sau din intenția persoanei vătămate.

Obligația de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care şi-a asumat paza izvorului de pericol sporit.

Posesorul izvorului de pericol sporit nu răspunde pentru prejudiciul cauzat dacă demonstrează că izvorul de pericol sporit a ieşit din posesiunea lui ca urmare a acțiunilor ilicite ale unor terţi. În acest caz, răspunderea revine persoanei care a dobândit în mod ilicit izvorul de pericol sporit. În măsura în care posesorul izvorului de pericol sporit este vinovat de faptul că izvorul a ieșit din posesiunea lui, el va răspunde pentru prejudiciu în mod solidar cu persoana care l-a dobândit în posesiune în mod ilicit.

Posesorii izvoarelor de pericol sporit răspund solidar pentru prejudiciul cauzat unui terț prin interacțiunea acestor izvoare (coliziunea mijloacelor de transport etc.).

Prejudiciul cauzat posesorilor izvoarelor de pericol sporit ca rezultat al interacțiunii acestora se repară potrivit dispozițiilor art. 1998.

Conform art. 2024 alin. (1) din Codul civil, persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acțiune de regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 12 august 2021, între SA „Allianz-Țiriac Asigurări”, în calitate de asigurător și SRL „Hermanos M&S”, în calitate de asigurat a fost încheiat contractul de asigurare facultativă a mijloacelor de transport Casco nr. *****, prin care a fost asigurată semiremorca de model *****, serie șasiu nr. *****, fiind eliberată polița de asigurare nr. ***** din 12 august 2021, valabilă de la 16 august 2021 până la 15 august 2026 (f. d. 12).

La data de 02 martie 2022, la intrarea pe teritoriul postului vamal Leușeni, Republica Moldova, Serghei Gaiduc, fiind la volanul camionului de model *****, n/î *****, care tracta semiremorca de model *****, n/î *****, efectuând manevra de deplasare cu spatele, a tamponat semiremorca oprită de model *****, n/î *****, fapt confirmat prin formularul „constatare amiabilă de accident” (f. d. 13).

La data producerii accidentului rutier, camionul de model *****, n/î ***** era asigurat în baza contractului RCAI nr. ***** din 03 decembrie 2021.

În baza contractului enunțat, asiguratului i-a fost eliberată polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă (RCA) nr. RCAI-*****, eliberată de către CA „Asterra Grup” SA, valabilă de la 03 decembrie 2021 până la 02 decembrie 2022 (f. d. 66, 66 verso).

La data de 02 martie 2022, conform datelor din Registrul de stat al vehiculelor, proprietarul mijlocului de transport *****, n/î *****, șasiu nr. ***** a

fost Serghei Gaiduc, iar uzufructuarul mijlocului de transport nominalizat a fost SRL „Loredantrans”, conform contractului de locațiune (f. d. 51).

La fel, semiremorca de model *****, n/î ***** a fost asigurată în baza contractului RCAI nr. ***** din 03 decembrie 2021, fiind eliberată polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă (RCA) nr. RCAI nr. ***** de către CA „Asterra Grup” SA, valabilă de la 03 decembrie 2021 până la 02 decembrie 2022 (f. d. 67, 67 verso).

La data de 2 martie 2022, *****, conducătorul autovehiculului de model *****, n/î *****, care tracta semiremorca *****, n/î *****, a depus declarație, comunicând că, aflându-se pe teritoriul postului vamal Leușeni, la ora 05:00, a fost lovit de un alt camion care efectua o manevră de deplasare cu spatele, în urma căreia remorca a suferit mai multe daune, iar șoferul care a provocat accidentul și-a recunoscut vina, fiind întocmit formularul „Constatare amiabilă de accident” (f. d. 14).

La data de 18 martie 2022, a fost semnată nota de constatare Casco, în care s-au consemnat daunele suferite și soluțiile tehnologice aplicabile pentru remedierea acestora, respectiv: rama ușii (reparație, 8 ore), elemente de legătură (5 bucăți, înlocuire), ornament (4 ml – înlocuire, 2 ore), panouri laterale exterioare stânga nr. 8-13 (înlocuire – câte 2 ore fiecare), precum și traversa stângă superioară de 4 ml (înlocuire, 2 ore) (f. d. 16).

Potrivit devizului nr. CDA3123 O A din 01 martie 2023, întocmit de către SRL „Carrier Thermoservice” calcul total al reparației constituie 76 176,62 RON, fiind emisă factura nr. ***** din 02 martie 2023 (f. d. 20, 20 verso).

La data de 03 martie 2023, SRL „Hermanos M&S” s-a adresat către SA „Allianz-Țiriac Asigurări” cu cererea de despăgubire la dosarul de daună nr. CJ 202250019718, solicitând transferul plății despăgubirii către stația de reparație auto SRL „Carrier Thermoservice” (f. d. 15)

La data de 08 martie 2023, reclamanta a transferat suma de 76 176,62 RON a către stația de reparație auto SRL „Carrier Thermoservice” (f. d. 21).

La data de 11 aprilie 2023, reclamanta s-a adresat la CA „Asterra Grup” SA cu cerere privind achitarea despăgubirii de asigurare în mărime de 76 176,61 RON, însă, prin răspunsul nr. 73-04/2023 din 28 aprilie 2023, CA „Asterra Grup” SA a refuzat plata despăgubirii (f. d. 23, 24).

Ulterior, la data de 03 ianuarie 2024, Serghei Gaiduc a recepționat pretenția privind achitarea prejudiciului cauzat în sumă de 76 176,61 RON, care a rămas ignorată, iar la data de 16 ianuarie 2024, SRL „Loredantrans” a recepționat aceeași pretenție, care, la fel, a rămas ignorată (f. d. 27-28, 29).

Prin urmare, SA „Allianz-Tiriac Asigurări”, prin intermediul avocatului Veaceslav Jarovlea, a depus prezenta cerere de chemare în judecată împotriva SRL

„Loredantrans” și lui Serghei Gaiduc, intervenient accesoriu CA „Asterra Grup” SA cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată.

Astfel, în speță, achitând despăgubirea de asigurare în valoare de 76 176,61 RON în contul indicat de persoana păgubită în urma accidentului rutier, reclamanta, potrivit art. 1856 alin. (1) din Codul civil, a fost subrogată, în limitele acestei sume, în dreptul la repararea prejudiciului față de Serghei Gaiduc, posesorul izvorului de pericol sporit – mijlocul de transport *****, n/î *****, care tracta semiremorca de model *****, n/î *****, în baza dreptului de proprietate

Chiar dacă pârâtul invocă faptul că, în conținutul formularului „Constatare amiabilă de accident” niciunul dintre conducătorii implicați nu a recunoscut vinovăția, iar pct. 12 din formular indică expres că, acesta nu constituie o recunoaștere a responsabilității, ci doar un cumul de elemente și fapte menite să ajute la soluționarea rapidă a cererii de despăgubire, potrivit art. 2013 din Codul civil, el are obligația legală de a repara prejudiciul cauzat.

La caz, Serghei Gaiduc, contrar prevederilor art. 2013 alin. (1) din Codul civil, nu a demonstrat că, prejudiciul se datorează unui eveniment prevăzut la art. 2012 din Codul civil.

Instanța de judecată reține că răspunderea pentru prejudiciul cauzat de un izvor de pericol sporit este guvernată de reguli speciale, având în vedere că dauna se produce printr-o activitate sau prin însușiri periculoase ale unor obiecte ce nu pot fi pe deplin controlate de către om.

Ca urmare, răspunderea pentru prejudiciul cauzat de un izvor de pericol sporit se angajează chiar și în lipsa vinovăției.

De altfel, lipsa unei decizii a agentului constatator al organelor de resort sau neindicarea persoanei responsabile în conținutul formularului nu exonerează pârâtul de obligația de a repara prejudiciul cauzat de un izvor de pericol sporit, întrucât instanța de judecată are dreptul, în cadrul soluționării cauzei civile privind repararea prejudiciului rezultat din accidentul rutier, să constate vinovăția pârâtului în producerea prejudiciului material.

Astfel, reieșind din faptul că, din conținutul formularului „Constatare amiabilă de accident” s-a consemnat că, Serghei Gaiduc, aflat la volanul camionului de model *****, n/î *****, care tracta semiremorca de model *****, n/î *****, efectuând manevra de deplasare cu spatele, a tamponat semiremorca de model *****, n/î *****, aflată în staționare, iar acest fapt este confirmat și prin schița accidentului anexată la momentul producerii impactului, pe care pârâtul nu l-a negat, rezultă, în ordinea art. 123 alin. (6) din Codul de procedura civilă, vinovăția neechivocă a acestuia în producerea accidentului.

Instanța de judecată atestă că, în baza contractului de asigurare Casco, SA „Allianz-Țiriac Asigurări” a achitat despăgubirea de asigurare în mărime de 76176,61 RON persoanei păgubite în accidentul rutier, iar, drept urmare,

reclamanta a fost subrogată, în limitele acestei sume, în dreptul de creanță pe care persoana păgubită îl deținea împotriva lui Serghei Gaiduc, responsabil de producerea pagubei.

Prin urmare, instanţa consideră necesar de a încasa de la Serghei Gaiduc în beneficiul SA „Allianz-Țiriac Asigurări” despăgubirea de asigurare în sumă de 76 176,61 RON, convertiți în lei moldovenești conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii.

Subsecvent, instanța de judecată consideră că, argumentul pârâtului, potrivit căruia acțiunea reclamantei ar fi neîntemeiată, fiind contrară art. 29 din Legea privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, este lipsit de temei, întrucât paguba urmează a fi reparată de către persoana vinovată de producerea acesteia, în baza regulilor generale ale răspunderii delictuale, și nu în temeiul prevederilor legii speciale.

Mai mult, după producerea accidentului, nici Serghei Gaiduc, nici persoana păgubită în accidentul rutier, contrar prevederilor art. 18 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, în 48 de ore din momentul producerii accidentului nu au înștiințat asiguratorul, CA „Asterra Grup” SA despre producerea accidentului rutier, iar drept urmare, ultima nu a avut posibilitate de a constata pagubele produse în urma accidentului rutier.

Astfel, este cert că, alegația intervenientului accesoriu, potrivit căreia asigurătorul persoanei responsabile de producerea pagubelor în accidentul rutier CA „Asterra Grup” SA este absolvit de răspundere pentru achitarea despăgubirii către asigurătorul care a efectuat plata, nu a fost contestată de reclamantă, întrucât aceasta nu a înaintat pretenții împotriva societății menționate.

Totuși, lipsa temeiurilor de drept care ar angaja obligația CA „Asterra Grup” SA de a achita despăgubirea plătită anterior de SA „Allianz-Țiriac Asigurări” persoanei păgubite nu îl exonerează pe Serghei Gaiduc de obligația de a repara prejudiciul cauzat de un izvor de pericol sporit, întrucât, deși cauza derivă dintr-un raport de asigurare, temeiul juridic al acțiunii îl constituie răspunderea civilă delictuală, întemeiată pe normele de drept comun.

În continuare, instanța de judecată reține că, debitorul în cadrul obligației de reparare a prejudiciului cauzat de un izvor de pericol sporit este posesorul izvorului, care exploatează şi posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate sau în alt temei legal (drept de gestiune economică, contract, procură, în baza hotărârii organelor competente cu privire la transmiterea izvorului de pericol sporit în folosință temporară. Obligația de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care şi-a asumat paza izvorului de pericol sporit.

Instanța atestă că, posesorul izvorului de pericol sporit – mijlocul de transport *****, n/î *****, care tracta semiremorca ***** n/î *****, în baza dreptului de proprietate a fost Serghei Gaiduc, exercitând posesia și folosința legală asupra mijlocului de transport, fiind demonstrată vinovăția acestuia în producerea accidentului litigios.

Astfel, la caz, contrar aserțiunilor reclamantei, SRL „Loredantrans" nu poate să răspundă pentru prejudiciul cauzat în urma accidentului rutier produs, în condițiile în care obligația de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care şi-a asumat paza izvorului de pericol sporit.

Mai mult, conform art. 796 alin. (1) din Codul civil, obligația solidară nu se prezumă, ci ia naștere numai prin act juridic sau prin lege.

La caz, reclamanta, având obligația pozitivă a probațiunii în instanță, n-a justificat și nici n-a administrat probe concludente şi admisibile, în sensul art. 118 alin. (1) în coroborare cu art. 121 și 122 din Codul de procedură civilă, în susținerea pretențiilor înaintate împotriva SRL „Loredantrans", nefiind demonstrată apariția solidarității debitorilor.

Reieșind din cele relatate, instanța de judecată conchide că, acțiunea depusă de către reclamantă împotriva SRL „Loredantrans" este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Din materialele dosarului rezultă că, la depunerea cererii de chemare în judecată, reclamanta, prin intermediul mandatarului, a achitat taxa de timbru în sumă de 200 de lei și taxa de stat în sumă de 9 508 de lei (f. d. 3, 4, 5).

Prin urmare, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la Serghei Gaiduc în beneficiul SA „Allianz-Țiriac Asigurări" cheltuielile de asistență juridică în sumă de 15 000 de lei, taxa de stat în sumă de 9 508 lei și taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) de lei.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut cîștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Instanța de judecată atestă că, în prezentul litigiu SA „Allianz-Țiriac Asigurări” a fost reprezentată de către avocatul Veaceslav Jarovlea, împuternicit prin mandatul nr. MA 2193705 din 25 noiembrie 2024 (f. d. 2), iar pentru serviciile de asistență juridică a achitat, prin intermediul mandatarului (f. d. 26), suma de 20474,13 de lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 29 din 07 februarie 2024 (f.d. 30).

În această ordine de idei, judecătorul consideră că, reclamantul este îndreptățit să pretindă compensarea cheltuielilor de asistență juridică, iar cuantumul acestora urmează a fi examinat prin prisma rigorilor impuse de art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, luând în considerare și practica constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Instanța de judecată învederează că, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

La caz, pentru a verifica caracterul echitabil al sumei compensatorii, instanța va analiza rezonabilitatea și necesitatea cheltuielilor de asistență juridică prin prisma complexității cauzei, dificultății întrebărilor juridice ridicate de speță, aportului avocatului la soluționarea cauzei, timpului și muncii depuse de avocat.

La fel, pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența; faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză.

Prin urmare, reținând dovada achitării onorariului avocatului, complexitatea cauzei, dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă de avocat, rezultatul obținut, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la Serghei Gaiduc în beneficiul SA „Allianz-Țiriac Asigurări” cheltuielile de asistență juridică în sumă de 15 000 de lei, care este una reală, necesară și rezonabilă.

Reieșind din faptul că, acțiunea a fost admisă parțial, cerința intervenientului accesoriu cu privire la compensarea cheltuielilor de asistența juridică din contul reclamantei în sumă de 9 600 lei este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

De altfel, instanța de judecată remarcă faptul că, în conformitate cu art. 59 alin. (1) din Codul de procedură civilă, parte în proces poate fi doar reclamantul sau pârâtul, iar în conformitate cu art. 67 din același Cod, intervenientul accesoriu nu formulează pretenții proprii asupra obiectului litigiului.

Prin urmare, chiar și în ipoteza respingerii acțiunii, intervenientul accesoriu nu are dreptul de a pretinde compensarea cheltuielilor de asistență juridică, întrucât, în conformitate cu art. 94 alin. (1) și 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, aceste cheltuieli se compensează exclusiv părții care a avut câștig de cauză, nicidecum intervenientului accesoriu.

În conformitate cu art. 94, 96, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

hotărăște:

Se admite parțial acțiunea depusă de către Societatea pe Acțiuni „Allianz-Țiriac Asigurări" împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Loredantrans" și lui Serghei Gaiduc, intervenient accesoriu Compania de Asigurări „Asterra Grup" Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Serghei Gaiduc (IDNP *****) în beneficiul Societății pe Acțiuni „Allianz-Țiriac Asigurări" despăgubirea de asigurare în sumă de 76 176,61 (șaptezeci și șase mii o sută șaptezeci și șase RON 61 bani) RON, convertiți în lei moldovenești conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii.

Se încasează de la Serghei Gaiduc (IDNP *****) în beneficiul Societății pe Acțiuni „Allianz-Țiriac Asigurări" cheltuielile de asistență juridică în sumă de 15 000 (cincisprezece mii) de lei, taxa de stat în sumă de 9 508 (nouă mii cinci sute opt) lei și taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) de lei.

În rest acțiunea se respinge.

Hotărârea poate fi atacată cu apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecătorul Tatiana Balan